

HÃY LÀM MỌI VIỆC BỞI TÌNH YÊU THƯƠNG

Kinh Thánh: 1 Cô-rinh-tô 16:13–24

“13 Anh em hãy tỉnh thức, hãy vững vàng trong đức tin, hãy đốc chí trượng phu và mạnh mẽ. 14 Mọi điều anh em làm, hãy lấy lòng yêu thương mà làm. 15 Hỡi anh em, còn một lời dặn nữa: anh em biết rằng nhà Sê-pha-na là trái đầu mùa của xứ A-chai, và biết rằng nhà ấy hết lòng hầu việc các thánh đồ. 16 Vậy, hãy kính phục những người thể ấy, và kính phục cả mọi người cùng làm việc, cùng khó nhọc với chúng ta. 17 Sê-pha-na, Phốt-tu-na và A-chai-cơ đến đây, tôi lấy làm vui mừng lắm; các người ấy đã bù lại sự anh em thiếu thốn, 18 vì các người ấy đã làm cho yên lặng tâm thần của tôi và của anh em. Hãy biết quý trọng những người dường ấy. 19 Các Hội thánh ở xứ A-si chào thăm anh em. A-qui-la và Bê-rít-sin gửi lời chào anh em trong Chúa, Hội thánh hiệp trong nhà hai người ấy cũng vậy. 20 Hết thầy anh em đây chào thăm các anh em. Hãy lấy cái hôn thánh mà chào nhau. 21 Tôi là Phao-lô, chính tay tôi viết chào thăm anh em. 22 Bằng có ai không kính mến Chúa, thì phải bị a-na-them! Ma-ra-na-tha. 23 Nguyên xin ơn của Đức Chúa Jêsus Christ ở với anh em! 24 Lòng yêu thương của tôi ở với hết thầy anh em trong Đức Chúa Jêsus Christ.”

Gợi ý bài học Đây là những lời cuối cùng của sứ đồ Phao-lô trong thư gửi Hội Thánh Cô-rinh-tô. Sau khi dành suốt 15 chương để giải quyết những vấn đề của Hội Thánh và trả lời các câu hỏi về đời sống thuộc linh, Phao-lô kết thúc bức thư bằng những lời khuyên ngắn gọn nhưng vô cùng mạnh mẽ. Ông cũng nhắc Hội Thánh biết trân trọng những người đang tận tụy phục vụ Chúa, gửi lời thăm hỏi từ các Hội Thánh khác và kết thúc bằng lời cầu nguyện đầy yêu thương.

Phao-lô mở đầu phần kết bằng năm mệnh lệnh liên tiếp. Hãy tỉnh thức. Hãy đứng vững trong đức tin. Hãy mạnh mẽ, can đảm. Hãy vững vàng. Mọi việc hãy làm bằng tình yêu thương. Những lời này giống như mệnh lệnh dành cho những người lính trước khi bước vào chiến trận.

Hãy tỉnh thức: "Tỉnh thức" không chỉ nói đến việc chờ đợi ngày Chúa trở lại, mà còn là luôn cảnh giác trước những cám dỗ và những giáo lý sai lạc. Đối với Hội Thánh Cô-rinh-tô, điều này đặc biệt cần thiết, vì họ đang bị chia rẽ, kiêu ngạo và chịu ảnh hưởng của những tư tưởng sai lạc. Người tỉnh thức là người luôn giữ mình ở trong lẽ thật của Đức Chúa Trời.

Hãy đứng vững trong đức tin: Đức tin ở đây không phải là cảm xúc hay sự tự tin của con người. Đó là đứng vững trên chân lý khách quan của Phúc Âm: “**Đấng Christ đã chết vì tội lỗi chúng ta và đã sống lại**”. Dù hoàn cảnh thay đổi hay cảm xúc dao động, người tin Chúa vẫn đứng vững trên nền tảng không bao giờ thay đổi ấy.

Hãy mạnh mẽ và vững vàng: Cụm từ "hãy mạnh mẽ" (hay "hãy cư xử như người trưởng thành") không nói về giới tính, nhưng nói đến sự trưởng thành thuộc linh.

Đừng sống như những đứa trẻ dễ bị dao động. Hãy can đảm đứng về phía chân lý. Phao-lô biết rất rõ Hội Thánh Cô-rinh-tô đang chịu nhiều áp lực, chống đối và thất vọng. Vì vậy ông khích lệ họ hãy tiếp tục bước đi bằng đức tin.

Nếu câu 13 nhấn mạnh đến sự trung tín với chân lý, thì câu 14 nhấn mạnh đến cách chúng ta đối xử với người khác. **"Mọi điều anh em làm, hãy lấy lòng yêu thương mà làm."** Đấng Christ có mọi quyền năng của Đức Chúa Trời, nhưng đã dùng quyền năng ấy để yêu thương, hy sinh chính mình trên thập tự giá. Đó cũng là điều Phao-lô mong muốn nơi Hội Thánh: Đối với chân lý thì phải mạnh mẽ như sư tử. Đối với con người thì phải mềm mại và khiêm nhường như Chiên Con. Không có tình yêu thì chân lý trở thành sự khắc nghiệt. Không có chân lý thì tình yêu trở thành sự giả tạo. Chỉ trong Phúc Âm, hai điều ấy mới được kết hợp cách trọn vẹn.

Sau đó Phao-lô nhắc đến ba người: Sê-pha-na, Phô-tu-na và A-chai-cơ. Đây không phải những nhân vật nổi tiếng trong Kinh Thánh. Thế nhưng Phao-lô gọi gia đình Sê-pha-na là **"trái đầu mùa của xứ A-chai"**. Ông còn nói họ **đã tự nguyện dâng mình để phục vụ các thánh đồ**. Từ "tự nguyện dâng mình" mang ý nghĩa như một người lính tự nguyện nhận nhiệm vụ ngoài mặt trận. Không ai ép buộc họ. Họ chủ động đặt mình vào vị trí phục vụ. Phao-lô cũng kể rằng khi họ đến thăm mình tại Ê-phê-sô, họ đã làm cho tinh thần ông được tươi mới và được thêm sức. Vì vậy ông khuyên Hội Thánh: "Hãy biết quý trọng những người dường ấy." Hội Thánh được gây dựng không chỉ bởi những người đứng trước công chúng, nhưng còn bởi rất nhiều người âm thầm phục vụ phía sau. Ngày nay cũng vậy. Điều Hội Thánh cần không phải là những người thích được chú ý, nhưng là những người sẵn sàng hy sinh để làm tươi mới đời sống thuộc linh của người khác.

Từ câu 19, Phao-lô gửi lời thăm hỏi của các Hội Thánh tại Tiểu Á, vợ chồng A-qui-la và Bê-rít-sin, Hội Thánh nhóm tại nhà họ, cùng tất cả các anh em đang cộng tác với ông. Sau đó ông khuyên: "Hãy lấy cái hôn thánh mà chào nhau." Trong Hội Thánh đầu tiên, đây là dấu hiệu của tình yêu thương và sự hiệp một. Đối với một Hội Thánh đang bị chia rẽ như Cô-rinh-tô, lời khuyên này mang ý nghĩa rất sâu sắc. Phao-lô muốn họ thật sự hòa giải, yêu thương và tiếp nhận nhau như những người trong cùng một gia đình thuộc linh.

Cuối cùng, Phao-lô viết: "Bằng có ai không kính mến Chúa, thì phải bị a-na-them! Ma-ra-na-tha!" Từ "yêu" ở đây không phải là tình yêu mang tính bản phận, nhưng là tình yêu gần gũi, thân mật đối với Chúa. Điều này nhắc chúng ta rằng: Một đời sống đầy kiến thức Kinh Thánh hay nhiều hoạt động tôn giáo nhưng không có mối tương giao yêu thương với Chúa thì không có giá trị. Sau lời cảnh báo ấy, Phao-lô kết thúc bằng: "Nguyên xin ơn của Đức Chúa Jêsus Christ ở với anh em!" Và "Lòng yêu thương của tôi ở với hết thầy anh em trong Đức Chúa Jêsus Christ" Đó là cái

kết rất đẹp. Sau tất cả những lời quở trách, sửa dạy và khuyên bảo, điều còn lại vẫn là **ân điển và tình yêu**.

Kết luận: Toàn bộ thư I Cô-rinh-tô kết thúc bằng một câu hỏi dành cho mỗi chúng ta: **"Tôi có thật sự yêu mến Chúa không?"** Đến ngày Chúa trở lại, những thành công, địa vị hay tri thức mà chúng ta tích lũy sẽ không còn ý nghĩa. Điều còn lại trước mặt Chúa là tôi có đứng vững trong Phúc Âm hay không, tôi có sống trong tình yêu thương hay không, tôi có trung tín phục vụ Ngài hay không, và trên hết, tôi có thật lòng yêu mến Chúa Giê-xu hay không. Ước mong mỗi ngày chúng ta sống với tâm lòng tỉnh thức, đứng vững trong chân lý, yêu thương mọi người và trung tín hầu việc Chúa, để khi Chúa Giê-xu trở lại, chúng ta có thể vui mừng gặp Ngài và nghe lời phán: **"Hỡi đầy tớ ngay lành và trung tín kia, được lắm."**

Câu hỏi áp dụng bài học:

1. Tôi có đang sống tỉnh thức và đứng vững trên nền tảng Phúc Âm, hay dễ bị ảnh hưởng bởi hoàn cảnh, cảm xúc và những tư tưởng của thế gian?
2. Trong gia đình, Hội Thánh và các mối quan hệ hằng ngày, tôi có đang làm mọi việc bằng tình yêu thương của Đấng Christ, hay còn nóng giận, ích kỷ và thiếu nhậm nhục với người khác?
3. Tôi có biết trân trọng, cầu nguyện, cộng tác và nâng đỡ những người đang hầu việc Chúa, hay chỉ dễ nhìn thấy khuyết điểm và phê phán họ?